

Egy csipetnyi szeretet...

Sosem voltam tenyeres-talpas, de mint minden jóra való falusi gyerek, én is januári disznóvágásokon nőttem fel.

A rokonság férfi tagjai pálinkával melengették lelküket a böllérre várva, míg az anyuék a reggeli és az ebéd előkészületeivel csörömpöltek a konyhában.

Mi, gyerekek, elbújtunk, míg a disznó visítása el nem halt, majd kefékkel rohamoztuk meg a pörzsölődő tetemet.

Ez volt a legjobb rész, mikor az öregek vetélkedését hallgathattuk sikálás közben.

Az a jó berényi disznótor, ahol a hurka német, a kolbász tót és a toroskápósza magyar, bizonygatta nagyapám.

Végszóként tata rákontrázott, hogy a véres hurkánál nincs fenségesebb a világon. No meg a tótos kolbásztól túl savas lesz a bele, oszt csak ég egész este.

Nagyapám erre kioktatta, hogy a kóbász minél csípősebb, annál jobb. Reggelire meg kap elég friss hagymás vért, úgyhogy csak kaparjon tovább. A belére meg szerezzen valami füvet, vagy menjen, segítsen mosogatni.

Tata persze megsértődött, hogy őt aztán ne nézze senki asszonynépnek, bírja az ő gyomra a rozsdás vasszőget is.

Mama csak felsomolygott a bélpucolásból, és a fejét csóválta.

A húsdarabolásra természetesen lenyugodtak a kedélyek, mindenki teli hassal állta körül a nagyasztalt, egyik kupacból véve, a másikba dobva.

Az ínyét le az asztal alá!

Törölgessétek át, ha túl véres, dirigált tatám.

Azt mondd, nem véreztettem ki eléggé, morgott nagyapám, de csak az orra alatt, mert látta a mama feddő tekintetét. Ha fiú lettem volna, biztosan kiokosít; igaz, hogy a férfi az úr a házban, de az asszony teszi az ebédet az asztalra. Ehelyett a bácsit emlegette, akinek füstöldéje van, hozzá visszük a kész sonkát, kolbászt.

Megpörkölik a kolbászt, kérdeztem.

Dehogy, csak jó szagot adnak neki, válaszolta tata, bükköt vagy gyümölcsöset.

Epres lesz, mint a torta, poénkodott nagyapám, persze senki sem hitt neki.

Az öreg tölgytől lenne aztán igazán szagos! Az öreg tölgynek a bakter mellett a helye, hogy minden pesti jól lássa Csabára menet, zárta le a beszélgetést mama.

Ne beszéljen ilyeneket, mert még az asszony magát is kiakasztja szikkadni, szólt közbe tatám, mert persze az nem illik, hogy asszonyé legyen az utolsó szó.

Apa időnként a garázs faajtájához küldte a húgomat, ahová vésvé a titkos receptet őriztük évtizedek óta, majd hozzám, hogy újra csekkoljam a számítást.

Jó berényi legyen: elég németes, rendesen magyaros és egy kicsit tótos.

No, akkor ide a sót, paprikát, borsot, kiáltotta tatám.

Mondtam a mamának, hogy ezt egyszerre, meg hogy a csudába?

Erre ő megsúgta, van egy titkos összetevő, egy csipetnyi szeretet kell bele, és kész.

Az miből van, kérdeztem.

Egy láthatatlan főszer, hogy összetartsa azt a jó berényit, paskolta meg elégedetten arcomat; a férfiak meg nevetve háton veregették egymást és ittak még egyet az egészségemre.